

Слика 35. Римски гвоздени кућни кључеви са насеља „Ртови код каменолома“ у селу Свилеува

Свилеува – 17. Селиште II

Археолошки локалитет „Селиште“ налази се непосредно у центру села Свилеуве, са леве и десне стране асфалтног пута Коцељева-Баталаге, на око 9 км. од Коцељеве. Цео локалитет налази се у непосредној близини кућа Драгана (Милорада – Миће) Миловановића и Радована (Бранислава - Бране) Пановића.

Део локалитета који се налази са десне стране пута (посматрано из правца Коцељеве), протеже се крај асфалтног пута у правцу север-југ. У северном делу локалитета (са десне стране пута), пресеца га безимени поток који се улива у поток „Селиште“, делећи десну страну локалитета на два неједнака дела. Део локалитета који се налази са десне стране асфалтног пута омеђен је са северне и источне стране стрмим брдима на чијим се падинама, заправо и налази тај део локалитета.

Са леве стране асфалтног пута, а преко потока „Селиште“, на благим источним падинама брда налази се други део локалитета, у близини извора-бунара.

Локалитет „Селиште“ има три културна просторна хоризонта који се стратиграфски не преклапају. Најстарији материјал са овог налазишта припада ранонеолитској старчевачкој култури. Локалитет садржи и антички културни хоризонт, из времена око III/IV века после Христа, а поред њега присутан је и касносредњовековни културни хоризонт који припада времену XVII – XVIII века.

Локалитет „Селиште“ налази се на парцелама са следећим катастарским бројевима: 2367; 2422; 2368; 2356/1; 2356/2; 2356/6.¹³⁰

¹³⁰ Старчевачки и антички културни хоризонт на археолошком локалитету „Селиште“ први је открио археолог З. А. Живановић, током рекогносцирања општине Коцељева 1996. године. Извештај о рекогносцирању општине Коцељева изведеном 1996. године налази се у документацији Завичајног музеја у Коцељеви. Међутим, овај локалитет је првобитно био заведен под називом „Ртине“, што је и публиковано. Видети: З. А. Живановић, *Посавотамнавски срез*, Коцељева-Владимирци, 2007., с. 24, да би у истој публикацији, на страни 36, у групи античких локалитета, био заведен под називом „Свилеува – Центар.

Географске координате локалитета „Селиште II“ у селу Свилеува су:
Северна географска ширина (латитуда): $\Phi = 44^{\circ} 30' 58.25''$;
Источна географска дужина (лонгитуда): $\lambda = 19^{\circ} 49' 52.58''$;
Надморска висина (левел): $I = 135$ м.

Свилеува – 18. Чаир

Пок. Живко Д. Лазаревић из Свилеуве и дугогодишњи наставник историје у основној школи „Јанко Веселиновић“ у Свилеуви, поклонио је Завичајном музеју у Коцељеви неколико лоше очуваних римских бакарних новчића и један римски мерни тег од олова на којем је утиснута ознака која се састоји од четири вертикалне црте које представљају римски број 4. Њему је те новчиће и тег, око 1975. године, поклонио његов ученик и рођак Петар (Милорада) Лазаревић из Свилеуве, уз објашњење да га је нашао на својој њиви званој „Чаир“, током радова око баште. По Живковом причању, на тој њиви званој „Чаир“, могуће је после зимског орања приметити (услед радова пољопривредне механизације), уситњене делове земљаних посуда, као и по који зелени новчић, веома лоше очуван.¹³¹ Локалитет „Чаир“ у селу Свилеува, тренутно, није лоциран.

Слика 36. Оловни тег са изливеним римским бројем IIII (4), са локалитета „Чаир“ у селу Свилеува.

Исти случај је и са следећом публикацијом где је објављена кратка информација о локалитету „Селиште“. Видети: М. Павловић и З. А. Живановић, *Храм св. Стефана у Свилеуви*, Коцељева, 2008., с. 38, да би у истој публикацији, на страни 43, у групи античких локалитета, био заведен под називом „Свилеува – Центар“. Старчевачки слој са локалитета „Селиште“ објављен је коначно и аутентично у: З. А. Живановић, *Публиковани археолошки локалитети општине Коцељева*, *Museum 9*, Шабац, 2008., с. 57. Видети и: З. А. Живановић, *Публиковани археолошки локалитети општине Коцељева – део други - антика*, *Museum 10*, Шабац, 2009, с. 43-45, и: З. А. Живановић, *Трагови прошлости I*, Коцељева, 2010., с. 79-81.

¹³¹ З. А. Живановић, *Трагови прошлости I*, Коцељева, 2010., с. 81.